

Stručná reportáž z jednoho portovního odpoledne

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 06 Červen 2016 13:21

Komplexní pohled na portování na oslavu **padesáti let existence Porty** přinesou jistě ostatní, já měl možnost strávit sobotní odpoledne v Letním kině

v Ústí nad Labem

, kde se odehrávala jedna z částí oslav (a těm není konec, protože nás čekají ještě Řevnice).

Hlavním bodem programu byla soutěž

– bylo v ní 8 soutěžících a titulu

„mezinárodní finále“

tentokrát dělali opravdu čest. Začínala skupina

Trapas

, a bohužel díky zvukaři (viz ještě dále) se vytvořil zvukový trapas a musela si první písničku dokonce zopakovat. To se mi ještě v porotování nestalo. U poroty ani u diváků jí to ale neuškodilo: u diváků vyhrála a u poroty byla druhá. Následovala polská skupina

Ta jedna chwila

– zahráli velmi komorní podobu folku, jednu písničku česky (smekám!), ale celkově se drželi až moc při zdi. Následovali

Kevin Cash and the Cattlements

z Německa a předvedli v podstatě cashovskou country – dokonalá hudební show, jako hosté by byli supr, ale do soutěže moc nového nepřinesli. Čtvrtou soutěžící byla mladičká

Petra Kriegerová

– jsem zvědav, kdy a kde se najde Herodes, který jí řekne, co všechno dělá špatně a čeho všeho by měla nechat. Věřím, že anglicky i myslí, ale opět do soutěže je to trochu mimo. Ani jsem nezjišťoval, kde byla ta hluchá porota, co jí do Ústí poslala.

Jeroen Smit

byl z Holandska a byl úplně mimo. Ne úplně svou vinou, ale přeci jen mu někdo měl říct, že halfplayback je na Portě zakázán, a to i když při té písni chce požádat snoubenku o ruku (což udělal a obecenstvo vytahovalo mycí houby, protože kapesníky na to dojetí nestačily). Mohl to udělat jako mimořádný přídavek a bylo by po problému. Porota (alespoň někteří její členové) doslova zkoprněli, když jsem na halfplayback upozornil. Jinak předvedl trochu pruzení na kytaru (zbytečné exhibiční mezihry) a afektovaný hlas podobný Deanu Reedovi (mladší si vygúglí, starší se otřesou).

Už jsme si v porotě začínali rvát vlasy (protože Trapas přeci jen na úplné vítězství nebyl), ale poslední trojice to napravila. **Melda a spol** z Česka předvedli nadupaný, trochu nervní folk, připomínající inspiraci Nerezem, zejména skladba

ousenka

měla výrazný „ksicht“ a je první, kterou si i teď pamatuju. Už už jsem si je dal na nejvyšší příčku (nakonec skončili třetí), ale pak přišel

Janko Kulich & Kolegium

Stručná reportáž z jednoho portovního odpoledne

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 06 Červen 2016 13:21

(SK) a bylo vymalováno. Byl vtipný v textech, trochu nostalgicky vzpomínal na Československo, ale vkusně, skladba

Zomrel

je prostě skvělá. Byli tři, ale dokázali zaplnit letní kino muzikou a upřímností. Ano, tato muzika posunuje náš žánr dál. Zapamatujte si toto jméno. Čili vítěz je jasný. Na závěr přišli trochu bluegrassoví

Poa Prathensis

z Maďarska – no, slyšel jsem už větší bluegrassový odvaz odtamtud, nehráli špatně, na bluegrassovém festivalu by byli milí a příjemní hosté, ale v kontextu Porty působili jako Kevin Cash (4. – 5. místo) a odvazem jako polští soutěžící (4. - 5. místo). Příjemná soutěž to byla.

☐ nesoutěžních vystoupení

byla zajímavá kapela

Hrdza

ze Slovenska, která přinesla moderní folklór-rock, který ale folklórní tradice ctí a nedeformuje, měli nápady a jejich vystoupení spád.

Rangers Band, Willie Jones Band

(USA/SK),

Pacifik i Xindl X

přinesli svůj standardní repertoár, který uslyšíte kdekoliv, kam přijedou a potěší.

Mirka Miškechová

ze Slovenska tak nějak zanikla. Naprostou bombou byl ale koncept Petra Kocmana.

Petr Kocman

potvrdil, že je jednoznačným lídrem v tuzemské country, dokáže zahrát moderně i klasicky a s kýmkoliv a přinese vždy něco nového. Na úvod zahrál se svým

PK Bandem

a pak uvedl královny české country. Za doprovodu jeho a jeho kapely postupně 2 - 3 písně zazpívaly

Ilon Leichtová, Šárka Rezková, Jitka Vrbová

(tady zejména klobouk dolů, jak se jí Petr Kocman dokázal přizpůsobit),

Olga Matušková, Petra Černocká

. Excelentní přehlídka našich zpěvaček, doplněná jednotlícími liniemi skupiny Petra Kocmana. Počin hodný oslavy padesáti let Porty.

Věra Martinová

pak vystoupila se svou kapelou a hostem byla

Pavčina Jíšová

. A nesmím zapomenout na milé vystoupení

Mirka Černého

. Jak zpívala Naďa Urbáková nevím, protože dorazila pozdě. Chyběla mi Hana Horecká. A pak už mi jela Větruše (rychlík do Prahy). Diváků bylo tak akorát, pořadatelé vypadali spokojeni, ale to letní kino je prostě mega mamutí. Stálo by za zamyšlení při nějaké rekonstrukci udělat možnost zmenšit jej třeba oponou v půlce hlediště, jakkoliv by se snížila zastřešená plocha...

Stručná reportáž z jednoho portovního odpoledne

Napsal uživatel Miloš Keller

Pondělí, 06 Červen 2016 13:21

[Mezinárodní festival Porta](#)